

טליחות לשבעה עשר בתמוז

סס המהפך שלמה

זמן

שְׁעָה נְאֻמָּה. אֲשֶׁר נִמְסַר. בְּיַד כָּבֵל וְגַם שְׁעִיר. לָךְ יְהוָה. זֶה כַּמָּה.
 וַיִּתְחַנֵּן כִּבְנֵי צִעִיר. יוֹם נָבַר הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אֶפֶף.
 וְאֶכְפֹּק כַּף. בְּיוֹם הַמֶּשׁ פְּזוֹנוֹי. וְעַל רִגְלֵי. הָעֵגֶל. הַדּוֹחוֹת יִצְאוּנִי. וְגַם
 הַשְּׂמִיד. הַתְּמִיד. וּמַעֲצוֹתַי בְּלֹאנִי. וְלִכְבֵּר צָר. עִיר מִכְבָּצָר. וּבִסְוֹגֵר
 הַבְּיֹאנִי. וְהוֹשֵׁם אֱלֹהֵי. בְּהִיבֵל כְּלִיל. וְדַתָּה צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר. יוֹם:
 מְאֹד אֶתְחַלֵּל. וְאֶתְחַלֵּל. בְּיוֹם שְׂדֵי הַחֲפְנִי. וְהַשְּׂפִיפּוֹן. מִצְפּוֹן. כְּשִׁבּוֹלֵת
 עֲטַפְנִי. מְאֹד חֲשָׁה. וְגַם שִׁשָּׁה. כְּמוֹ כְּדוֹר צִנְפְנִי. וְגַם צִיד. שְׁלַח יָד.
 וְהִצְפִּיר וְהַשְּׁעִיר. יוֹם: הוֹד לְפִי. וּמִשְׁנֵבִי. הַלְעֵד אֶפֶף יַעֲשֵׂן. הֲלֹא תִרְאֶה.
 עַם נִלְאָה. אֲשֶׁר הִשְׁחָר כְּמוֹ כְּבִשָּׁן. גְּרוֹר פְּרָצִי. בְּכֵן פְּרָצִי. וּמִהֲדַק לְקוֹט
 עוֹשֵׂן. בְּנֵה בֵּית זְבוּרָה. לְהִשָּׁב גְּבוּרָה. הַכְּרַמֶּל וְהַבְּשָׁן. וְעַז פֶּקַח. וְנִקְמָה קַח.
 מֵאֲצָר וּמִדִּישָׁן. עֲפוּט אֲרָם. וְאֵז יִשְׁלֵם. הַמִּבְעָה וְהַמְבַעֵר: יוֹם נָבַר
 הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר: אֵל מֶלֶךְ וְכו' וְכו' רַחֲמֵיךְ וְכו'

טליחות רבי אליעזר

טליחות ופזמונים אשר תיקן וחבר כבוד הגאון מהור"ר אליעזר אשכנזי זשהמ"ח מעשי ה

טליחה כשעת המנחה ביום מנוחה. להביט יגון ולמטה:

מִזֶּה פָּצַע בְּדַמְנוּ בְּרִדְתָנוּ אֵל שֶׁתָּה תִּיּוֹדֶה עִפּוֹר תִּיגִיד אֶמְתָּה: מִנְעַ מִגִּפְתָּה מִחֲלִתָּה וְהִפָּר כַּעֲסָה עֲפִנֵינוּ
 כִּי אֶתָּה יְיָ חֲנוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם יָרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: כִּרְחֵם אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים עֲלֵינוּ גְדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא. בְּדִיר בְּמָרוֹם יְיָ מִמְצָר לָךְ נִקְרָא. אֶפְפִּינוּ חֲבִלֵי מוֹת
 עֲבָרָה וְעַם וְצָרָה. אֲרִי בְּמִסְתָּרִים שָׂאנִי מִי לֹא יִירָא: בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָלִים
 בְּדַבְרֵי תַחֲנוּנֵנוּ. בְּעוֹתֶיךָ צְמַתְתֵנוּ הַעֲבֵר תְּרוֹנָה מִתֵּר עֲנֵנוּ: בְּשָׁרְנוּ מִפְחָדֶךָ סָמַר חֲנֵנוּ יְיָ
 חֲנֵנוּ. בּוֹשֵׁנוּ וְגַם נִכְבְּנוּ כִּי רַבּוֹ עוֹנֵינוּ: נִבְרַח מִנּוֹי דְבָרֵי עֲוֹנוֹת אֲשֶׁר פִּשְׁעֵנוּ. גְּדוֹל עוֹנֵנוּ
 מִנְשֵׂא עַל כֵּן לֹא נוֹשְׁעֵנוּ. גְּרַנוּ מִשָּׁךְ עַד עֵתָה וְרַב בּוֹז שִׁבְעֵנוּ. גְּזַלְנוּ דְבַרְנוּ דּוֹפִי
 הַעוֹנֵנוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ: דִּבְרֵי רֹחַ תּוֹשִׁיעַ הַמְּחַדֵּים שְׁמֵךְ פְּעַמִּים. הֲלוֹ עֲוִינוּ לְמָרוֹם וּכְפִינוּ
 פְּרוֹשׁוֹת הַשָּׁמַיִם. דִּקְדַּת תְּרַחֵר מִנְעַ מִמֵּנוּ וְכֵל מְדוּי מִצְרִים. דְּבַר בְּאִפְלֵל מִיִּמְיָךְ יִשׁוּד
 צְהָרִים: הֲרַף יָדֶךָ אֲמֹר וְלֹא תִתֵּן הַפּוֹשְׁחִיתִים. הַגְּזֵרָה תִּקְרַעְנָה וּפְתוֹת אוֹתָהּ פְתִים.
 הַשָּׁמַן גֵּשֶׁר בּוֹ וְלֹא יָבֵא אֵל הַבְּתִים. הוֹת יְיָ מִשְׁנֵב לְדָהּ וּמִשְׁנֵב לְעֵתִים: וּבְרַחֲמוֹתֶיךָ
 אֵין צָוָחָה וְאֵין יִצְאָת וְאֵין פְּרָצוֹן. וְנִגְוֹת עַל הָעִיר הַזֹּאת תִּיכּוֹן וְחִיצוֹן. וְהַצִּילְנוּ בְּיוֹם

שעה נאמר ר"ל קבל תפלת ישראל שהם הארורים בגלות ועש"ה למועד חגת חסיד וגו' תהלים ק"ב: לך יהמה זה כמה ר"ל שכמה
 שנים הונח ישראל לך בתפלתם על גלותם: ויתחנן כבן צעיר ר"ל ויהא תפלתם לפניך כבן צעיר שמתחנן לפני אביו שחביו מנולח
 לו חפלו כן תנולח בקשתי ותגוס בלויבך שבקשו העיר: אבך אחיה כסוף ועש"ה צנוכה ולכך לאלהי מרום: ואמפוק כף לשון ויספוק
 את כספו גבי בלק ור"ל כהדס שנוטער סופק כף לכף: ביום המש פזרוני ר"ל שה' דברים אירעו את אבותינו ב"ו בתמוז כדמפורס
 לעיל בלחלונו לך גם עתה מפרס והולך כולן: וטענתו ר"ל מעלתו דהקב"ה שהוא צלמו נתן ענה לגדולדלר שלא לחזור ולהחזיר את
 ירושלים כדמפורס בהגדה חג: כלאנו לשון חלוני משה חלף: ודתך צר באש הבעיר שסרף אשוסטמים החולה: אתחל לשון חלואו
 מות: ואתחלל לשון ותחלל המלכה: והשפופון מצפון ר"ל שמדמה נכודללר כמו שפיפין עלי אורה שעלה מנבל שהוא לפונה דלרך
 ישראל כדכתיב מנלפון תפתח הרעש וגו' וכתיב כי הכני קורל לכל משפחה ממלכות לפונה וגו' ירמיה א': כשבולת שטפני ר"ל שזולת
 מים וגו' ושזולת שטפני תהלים ס"ט: מאור השך שהשך מלואו עלי: יגונו שישך גוי צבל. שטר צל"ה ב"ש צבל: כדור צנפני טש"ה
 לנוף יפנד כדר אל ירך רהבה ידים וגו' ישעיה כ"ב ופ' רש"י לנף יפנד כנולפת המהפח את הרשע יפנדו ארובים ומזיקים. כדור
 בלל"ן צל"ה שורקין ארוג מיד ליד: וגם הציד זה עמלק אוש ליד: הצפיר והשעיר מלכות יון דביטל: חוד לבי ומשגבי וכו' ר"ל
 אתה הקב"ה לבי ומשגבי הלעד תקלוף: יעשן מי שכיזים נראה כעשן יולל ומחוריו: בבן פרצי צמטיה כן דוד שכל מפרץ: ומתדק
 מן קוד: לקוט שושן חלו ישראל: שמועלו למוטה כדכתיב כשוסנה צין המרום וגו': בית זבול בהמ"ק דכתיב צנה צמתי בית זבול לך:
 הכרמל והבשן ר"ל צנה הכרובן כתיב ועבר בשן וכרמל ישעיה ל"ב. וצנה הגלילה כתיב וסובבתי את ישראל אל מוה ורעה הכרמל
 והבשן וגו' ירמיה ל': מאצר ר"ל ממלכות עמון שבטחה בלחורותיה מן יבא חלו ירמיה מ"ט: ומדישן דכתיב צה מרז לה' מולאס דס
 הדשסס מולב וגו' ישעיה ל"ד: שפיט אלם ר"ל שטוט נקמה ישראל צמלח שירלחו יונת אלם: המבעה והמבעיר ר"ל טיטום ונכודללר
 שסס חבוח מוקין ושרשו בית מקדשך בלם תשרף אורה שיגלמו מן הטיטב מה שהוקו אמן:
 לשבועות

סליחות רבי אליעזר

שנאמר מה עשו לך הצאן. ואנו תפלתנו לך יי עת רצון: זכרה לטובה העיר וכל אנשיה. ורע יעקב קהלתה תפלתה לך בפה. וזו שדי עמהם תשוב רבבות אלפיה. ורת שמש בגבורתו ומרפא בכנפיה: חנון ורחום אתה רם על רמים. חוסה על הנשואים והנפתרים בעמים. חמור על ילדי נחלתה ברחמיך העצומים. חסדי יי כי לא חמנו כי לא ברו רחמים: מעמו וראו כי טוב יי אשרי כל מבקשיו. מרם נקרא הוא יענה ישמח ישראל בעושייו. מל חיים שלח לכל דור דורשיו. טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודע נסתרות אתה ואין לברוח מרוח אפה. יהי שמך בענינו וסבות עלינו בפה. ישלח מלאכיו לשמורנו מפני ועמה וקצפה. יקר חסדך אלהים לחוסים בצד בנפיה: כבוש ברחמיה רוגז דבר מעמה עצור. כבודך מספרים ואומרים אלהי נצור. בנסת ישראל ראשית תבואתה לא תקצור. ברמה וענבי נזירה לא תבצור: לעד חסדך מעולם המזה עד הנה עזרנו. לשלש עשרת מהותיה עינינו באשר חרוננו. לך יי צעקנו כי רבת צרוננו. לא תכלא רחמיך חסדך ואמתה תמיד יצרוננו: משוך חסדך לידעיה וצדקתה. מצרי שאול מצאנו קהל עדתה. מנע דבר ומשחית ובגפה מנחלתה. מה רב טובך אשר צפית לחוסים בישועתך: נפשנו חבתה ליי עזרנו ומננו. נסה עלינו אור פניך כי כסתה בלמה פנינו. נגדה כל תאוותנו וכל תלויות עינינו. נכספה וגם כלתה נפשנו לבנו ובשרנו לך ירננו: סמך מפתחה בשלנו בישועתך וכל לבנו. סמכנו באמתה נא אל תעזבנו. כלה נא חמאתנו ואליה חשיבנו. סתר מצר הצרנו רני פלמ תסובבנו: עם זו גאלת שלחת מלאך לפנינו. ענן יומם ועמוד אש לילה לא למעננו. עתה הראנו אות לטובה כי גדול אדונינו. עננו כי ימנו פנו בעברתה כלנו שנינו: פתח שערי סליחתך וסלח לעוונתינו. פנה אלינו ותננו אף ישועתנו. פניך יי נבקש מחוק שמרי חובותינו. פדה אלהים את ישראל מכל צרותינו: צדקה עשה עמנו וקבל תפלות. צנה ישועות יעקב נורא תהלות. צום זה תבתינו מובחים ועולות. צדקתך אלהים עד מרם אשר עשית גדולות: קול שועתנו הקשיבה ועשה ואל תאחר. קומה והצילנו ואל תאמר למחר. קוינו לישועתך הנשקפה כמו שחר. קדמו עינינו אשמורות נרננו נחר: רועה ישראל האזנה שמע עתידנו. באית יי אל תחרש אל תרחק מצעקתנו. רעדה ופלצות אחותנו כי גדלה אשמתנו. רפא לשבורי לב ותחבש לעצבותינו: שגענו מחר כי אין מתום מפני ועמה. שמעה יי צדק השקיפה ממרומיה. שובנו אלהי ישענו נעשה למען שמך. שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמה: תפר בעמך עמנו היום לפניך מתענים. תמחה נא יי דמעה מעל כל פנים. תודיענו אורח חיים ותשיב לב אבות על בנים. תלבן חמאתנו בשלח אם יהיו בשנים: אב המון גוים ובור גלחם בעמק השדים. אנרתם קראת שמו והוצאתו מאור בשדים. אש ומאכלת לקח עם בנו ועצים מיוחדים. איה הששה לעולה לשאול לאביו הקדים: לעבודתך השכימו ועל דברך חרדים. לעולה הראית לו הששה ארך אפים ורב חסדים. למענם עשה לבניהם היום נועדים. לפניך יערב שיחם פקודת כפרים עם נרדים: יעלה זכרון מפרנס מבטן מול פתחי ירדים. יהו אחות בעקב באדרת שער מאדים. יושב אוהלים קנה בכורה ותלעיש גוידים. ילבש עור הנדי ותבגדים החמודים: עליו נצבת ואמרת ופרצת ימה וקדים. עשר אעשנו נדר אם תתן לחם ובגדים. עת יחם הצאן בשדתו עולים עליהם נקדים. עד עלות השחר נאבק יחם את הילדים: ובור ציר הסתור פניו מול סנה באש וקדים. זה לך האות אמרת ענה פיו ולשונו בברים. וברך לדור ודור חודעתו להוציאנו מבית עבדים. ועק לפניך ותחליש את עמלק בפרדים: רחום ובור המקריב מוספים ותמידים. ראה לתלות הסרתו בו ולא בכנה הנחמדים. רודף שלום ואהבו נשא ציץ ורדדים. רץ אל הקהל בקטורת מטהו ציץ ויגמול שקדים: בעבורם עשה וקבץ מפורים ומפורדים. גשמע קול מבשר ובא האבדים. אליה התשבי שלח ותפקד פקידים. לא לנו יי לא לנו כי לשמותיה המבבדים: יתקע בשופר גדול כי

פליחות ר' אליעזר

שבענו נדרים. הלא איתנו אשר אמרת אני אל ואתם עדים. ובר טוב זבדתנו להזותנו
עתידיים. לחזיק עשרה אנשים בכנה איש עשיון ושמחה ליהוים: אל מלך ויעבור וכו'
פומון לתנה הנוכרת

אין לנו פה ולא מצח. לתרים פנינו למעונים. לה הגבורה והנצח. עצמה
תרבה לאין אונים. בלע המות לנצח. ומחה יי דמעה מעל כל
פנים: לעד לנו אל תזכור. עונות ראשונים. פדה נא הכן הבכור. אכן
מאסו הבונים. בלע המות: יעלה קולם עדיך. אל תשיבם ריבנים. אמור
למשחת הרף ידה. אין פגע ואין שטנים. בלע המות: עצור נגף והצילם.
מחלים רעים ונאמנים. תנשאים ותנמלים. עלי תולע אמונים. בלע המות:
זכור אברתם אוהבה. מל בן תשעים ותשע שנים. הקריב נאחו בסבה.
על מזבח אבנים. בלע המות: ראה לא הדרר עלי מדותיה. בכל העצור
נסוונים. ליראתה ולא הבתה. מסר נפשו לכבשונים. בלע המות: בנו יצחק
אמר אבי. הנה אש ועצים מוכנים. ואיה השא לא הביא. להקריב לאל
קרבים. בלע המות: נעקר בשמחה ובשרים. יחורו בן זקנים. ואביו את ירו
הרים. לעבודתה מוכנים. בלע המות: איש תם זכור קלברו. תקוק בכם
זיו אמונים. זכור נאמן קרן עורו. קראת לו ציר אמונים: בלע המות: למענם
זכור לבניהם. בכל לבם לה פונים. לא יבא משחת בבתיהם. אל
תעפח ברית איתנים. בלע המות: יעלה זכרון שבטי יה. חצי גבור שנונים.
ירושלים הבנויה. תגל עקרה בקבוץ בנים. בלע המות: הצמח ישועה קרובה.
יקיצו מעפר שוכנים. עוד יובון בשיבה. השנים ורעננים. בלע המות: אין
לנו פה ולא מצח. לתרים פנינו למעונים. לה הגבורה והנצח. עצמה
תרבה לאין אונים. בלע המות וכו': אל מלך ויעבור וכו'

סוטה לרעב ולוקד המים. לפני שצדו המסכת מלך יעולמים. ישנה במקום זבח שלמים:

זכור אלהים את בריתו את אברתם את יצחק ואת יעקב: מרפ נתן ליריאו זכור לעולם בריתו:
פותח את ידה ומשביע לב כל חי רצון: נתן לבתוכה לתמה לבני עורב אשר יקראו: כרחם אב וכו'

אתה הוא מלכנו נוטן לחם לרעבים. איתנו בך במחננו ולא בגדיבים. אומנות אבותינו
תפסנו בנים שוכנים. אשרי שם בך נובחנו ולא פנה אל רתבים: בך במחני
אבותינו אל נאור בגבורה. בעבורם עשה וקבל עתירה. בקשנו חוץ משורת הדין
ואפכא מסתברא. ברית אהבתם תזכור. והיא תקלקל השורה: גמול חסדה ונתיה
עקף אשר קדשת. גרעת לנו את הים ונתויות חובשת. גבלת עד מאוד הוד והדר
לבשת. נאל נא נאלתה שיה פורה אשר נששת: דברה המוב הקם לבני בחירה.
הואים על זקר השער ושקרים על שערך. דופקים פתחי רחמי הודה ותרך.
דבקה לעפר נפשנו חיינו בדברה: תפלא חסדיך מושיע חוסים נטעי נעמנים. הלא
תשוב תחינו כרחם אב על בנים. האם אין בנו מעשים זכור ברית איתנים. הושיעה
כי גמר חסד כי פס אמונים: ולעד אל תזכור עון ולשלוח ברכתך חואל. ותשביע
נפש שומקה כי ולתה אין נואר. ושינו אלה ישברו כדל שואר. ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: זכור כי עפר איתנו ואפה ירע יצרנו. זרע מאמירה ואתה סאמירני.
ובח ומנחה לא תחפץ דרך תבחר תורנו. זרוק עלינו מים מהורים וטהרנו: חלב חמים
תשביע לאשר בריתך יצורנו. תמול על בריותיה ושמים נשמיהם אל יצורנו. חן

נמע

לביעות